

[Aksel Larsen.]

Hvordan er det med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, som ved forskellige Lejligheder, f. Eks. i sin Bog „Pest over Europa“, ivrigt har forfægtet den Tese, at Tysklands Arbejderbevægelse, da den ved Valgene i 1919 fik 44 pCt. af Stemmerne i Tyskland, burde have taget Magten gennem en Revolution. Det var maaske noget, der kun gjaldt ganske specielt for Tyskland, og ikke skulde gælde for andre Lande, f. Eks. Danmark. Men det ærede Medlem skrev det i hvert Fald, og jeg kunde spørge det ærede Medlem: Hvordan forholder det sig med det? Jeg kunde komme med Masser af andre Eksempler; jeg skal ikke gøre det, men skal kun sige, at jeg troede, der var Folk, som var blevet klogere, efter hvad vi har gennemlevet de sidste 10—15 Aar. Vi har i disse 10—15 Aar oplevet en hæslende Agitation over det meste af Verden mod Kommunismen som Verdensfjende. Ja, man tillægger jo nu Goebbels og hans Meningsfæller Æren for denne Agitation og siger, at det var noget, de hittede paa, og jeg har ikke noget imod, at man siger det, men saa vil jeg blot minde om, hvad Formaalet var med denne antikommunistiske Agitation, denne Mistænkeliggørelse af Kommunisterne. Det var nemlig at svække Demokratiet. Forholdene har ikke forandret sig, siden Goebbels levede. Al denne Agitation, alle disse Forsøg paa at mistænkeliggøre Kommunisterne og mistænkeliggøre dem ganske uden Grund kan ikke gavne Demokratiet, og jeg synes snart de Herrer skulde se at komme ud af Goebbels' fladtraadte Træsko.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har efterlyst Programudtalelser fra vor Side. Det ærede Medlem er en meget daarlig Historiker, naar han ikke selv sørger for at følge med og høre, hvad vi siger, og læse, hvad vi skriver. Det ærede Medlem er saa flink med at citere fra Rigsdagstidenden, men det falder ham altsaa ikke ind at gøre sig bekendt med, hvad jeg om Spørgsmaalet om vort Forhold til Demokratiet har sagt under Finanslovdebatten i denne Sal for faa Dage siden. Jeg skal gøre mig den Ulejlighed og tage den fornødne Tid til at manuducere det ærede Medlem, naar han er saa fuldkommen uvidende om, hvad Kommunisterne mener, og hvad Kommunisterne vil. Jeg regner ganske vist ikke med at faa ham til at holde op med den Maade at argumentere paa, men vi maa altsaa have det sagt.

Vi havde en Landspartikonference i Odense i 1938, hvor jeg aflagde Beretning

paa Centralkomiteens Vegne. Denne Beretning blev af Konferencen ophøjet til at være en Programudtalelse for Partiet, og i denne blev der bl. a. sagt — jeg beder om Formandens Tilladelse til et Citat — :

„Lad mig benytte Lejligheden til, som saa mange Gange før, at fastslaa, at vort Parti er et demokratisk Parti. Vi er Tilhængere af det sande og virkelige Folkestyre, vi ønsker, at Folkets Flertal skal være bestemmende, og vi anser det ikke for nok, at Folket selv vælger sine Repræsentanter til Stats- og Kommunebestyrelserne o. s. v., men mener, at Folket bør beholde Kontrolret over de valgte, at disse skal være forpligtet til at udøve Folkets Vilje, og at ogsaa Administrationen af vedtagne Love og af Samfundets Anliggender i det hele taget ikke skal være Monopol for Overklassen, men lægges i Hænderne paa Folket selv og Folkets Børn...“

Vi tilstræber et socialistisk Demokrati, hvor alle Samfundsrigdomme tilhører Samfundet — hele Folket — og forvaltes af Samfundets Organer under Folkets Deltagelse og Folkets Kontrol, hvor der hersker økonomisk, politisk og kulturelt Demokrati.

Vi tilstræber ikke at naa dette Maal ved forfatningsstridige Midler, ved Voldsanvendelse, ved Mindretalskup eller lignende. Vort Arbejde gaar ud paa at vinde og forene det overvældende Folkeflertal, hele det arbejdende Folk til politisk Kamp for dette Maal, som det er i det store Folkeflertals, i Menneskehedens og Kulturens Interesse bliver naaet. Men vi er forberedt paa, at det lille Faatal af Befolkningen, som har Interesse i uretfærdige Samfundstilstandes Opretholdelse, og som i Kraft af sin økonomiske Magtstilling har tilranet sig en Indflydelse, som staar i omvendt Forhold til deres Faatallighed, af al Magt og i givet Fald med voldelige og forfatningsstridige Midler vil søge at forhindre Folkeviljen i at blive Landets Lov. Vi kender fra Historien — saavel den danske som Udlandets — tilstrækkelige Eksempler paa noget saadant. Og kommer det danske Folk i en saadan Situation, da er det dets Ret og Pligt med alle Midler at sikre Folkeviljens Sejr, at bane Vej for Retten og Folkestyret.

Vi anser ikke Demokratiet i Danmark for at være fuldkomment eller blot tilfredsstillende. Vi tilstræber Forfatningens Demokratisering efter de Linier, jeg lige har trukket op, og forbeholder